

A meritat să te aștept

Gabriel Stănciulescu

A meritat să te aștept

Se întâmpla demult, iubire!
Eram copii, fără dorință,
Nu candidam la fericire,
Ne aveam pe noi și-o credință.

Mai apoi, am îndrăznit să sper,
În serile cu iz de vară,
Când nopțile împrăstiau mister
Și-o simfonie pură, rară.

Abia înfiripam idila,
Destinul și-a pierdut compasul,
Am luat cu noi frica, mila,
Și am lăsat în urma visul.

Prindeam continuu în rugăciuni
Dorința de a te întâlni,
Năzuiam la ziua cu minuni
Și al nostru cuib de nebunii.

Acum, când visul s-a împlinit
Familia-i pasul înțelept,
Iubirea e pofta ce-am dorit
Și a meritat să te aștept!

Autor: Gabriel Stănciulescu